



DZIENNIK WOJEWÓDZKI.

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.
 Prenumerata roczna 12 zł.— Ogłoszenia drobne 50 groszy, za wiersz szpaltowy najmniej 1 zł.

T R E Ś Ć:

I.

DZIAŁ URZĘDOWY:

1.

Rozporządzenia Wojewody:

25. Cena drzewa opałowego.

2.

Okólniki:

26. W sprawie kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą i cudzoziemców w Polsce.

27. W sprawie odbudowy budynków użyt. publicznej.

28. Prawo łowieckie—wyjaśnienia.

29. Ochrona bobra i łosia.

30. Państwowa pomoc lekarska, taksa dla lekarzy.

31. W sprawie zakładów dla dzieci ociemniałych.

32. Kursy dokształcające dla personelu zakładów opiekuńczo-wychowawczych.

33. Sprawozdania z działalności i o rachunkowości instytucji opiekuńczych.

34. W sprawie kwest.

II.

DZIAŁ INFORMACYJNY:

35. Ogłoszenia.

36. Urzędy pocztowe i agencje.

37. Rejestracja stowarzyszeń.

38. Zagubienie dokumentów.

39. Ruch służbowy.

I.

DZIAŁ URZĘDOWY:

1.

Rozporządzenia Wojewody:

25.

Województwo Białostockie.
L: Rw. 1993.

Białystok, dnia 3 marca 1928 r.

Przedm.: Cena drzewa opałowego.

Na mocy § 9 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1 lutego 1927 roku, w przedmiocie do-

starczenia drewna opałowego instytucjom i osobom uprawnionym (Dz. Ust. Nr. 14 poz. 140), po zasięgnięciu opinii Komisji w dniu 2 marca 1928 roku, powołanej w myśl powyższego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

Cena 1 mp. (jednego metra przestrzennego) drewna opałowego na pniu, bez kosztów wyróbki na miesiące marzec, kwiecień i maj 1928 r. ustalona zostaje według poniżej zamieszczonej tabeli:

Wyszczególnienie sortymentów drewna opałowego.	Dąb, wiąz, grab, jawor, klon, jeślon, brzoza i olsza czarna			Sosna, modrzew i trześnia.		
	z ł o t y c h					
	I	II	III	I	II	III
Szczapy I gat.	6.50	5.10	4.30	5.80	4.70	3.60
„ II „	6.20	4.70	3.80	5.10	3.80	3.20
okrągłaki	4.40	3.30	3.15	3.80	3.10	2.40
gałęzie	1.65	0.95	0.95	1.65	0.95	0.70
karpina	0.50	0.30	0.30	0.50	0.30	0.30
	Świerk i jodła			Osika, lipa, topola, wierzba, olsza szara		
Szczapy I gat.	4.60	3.50	2.70	2.50	2.15	1.90
„ II „	4.10	3.10	2.10	2.35	2.00	1.60
okrągłaki	3.10	2.40	1.70	2.00	1.40	1.10
gałęzie	1.20	0.65	0.50	0.95	0.60	0.35
karpina	0.35	0.25	0.25	0.25	0.20	0.20

O ile zajęte w lasach prywatnych drewno opałowe będzie w stanie wyrobionym, to do cen powyższych dodaje się 1.50 zł., jako koszt wyrobki za szczapy 1.00 zł. za okrągłaki i 60 gr. za gałęzie.

Ceny I grupy stosować należy w powiatach: łomżyńskim, ostrowskim, wysoko-mazowieckim, ostrołęckim i białostockim.

Ceny II grupy w powiatach — kolneńskim, sokólskim, suwalskim i szczuczyńskim.

Ceny III grupy w powiatach — augustowskim, wołkowyskim, bielskim i grodzieńskim.

Przy zajęciu drewna w lasach, znajdujących się w odległości 5—10 klm. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. z 20% zniżką i ponad 20 klm. (od stacji kolejowej, linii, kolejki leśnej lub rzeki spławnej) z 30% zniżką.

Wojewoda:

(—) *Kirst.*

2.

Okólniki:

26.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Warszawa, d. 30. I. 1928 r.
Departament V Służby Zdrowia. Do

Nr. Z. U. 438/28. Panów Wojewodów (wszystkich) oraz Pana Komisarza Rządu W sprawie kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą i cudzoziemców w Polsce. na m. st. Warszawę.

Wobec zdarzających się obecnie wypadków ściągania przez władze administracyjne kosztów leczenia

obywateli polskich zagranicą od właściwych dla chorych, gmin, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina ponownie, iż postępowanie takie jest niedopuszczalne, gdyż sprzeciwia się zasadniczemu stanowisku władz polskich stosowanemu w tych wypadkach od szeregu lat wobec państw obcych.

Rząd polski przestrzega mianowicie zasady, że kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą nie pokrywa się ze Skarbu Państwa ani też z funduszy publicznych (samorządowych), a władze polskie udzielają tylko państwom obcym pomocy w ściąganiu należności publicznego zagranicznego szpitala od samego leczonego lub innych osób, obowiązanych do pokrycia kosztów jego leczenia. Obowiązek pokrywania kosztów leczenia cudzoziemców w Polsce przez gminy i powiaty nałożony został na odnośne ciała samorządowe w tym założeniu, iż zdołają one sprostać temu zadaniu tylko w tym wydadku, gdy nie będą pociągane do zwrotu kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą. Odwrotnie szpitale publiczne polskie muszą tytułem wzajemności zastosować się do tych samych zasad i nie mogą domagać się zwrotu kosztów leczenia cudzoziemców z funduszy publicznych obcego państwa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmieniam w końcu, iż decyzje w sprawie ściągania sum pieniężnych tytułem kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą zastrzeżone są Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w myśl ustępu I p. 4 b okólnika № 92 z dnia 14. IX. 1925 r. № Z. U. 6384/25.

27.

Ministerstwo Robót Publicznych. Warszawa, dn. 18 lutego 1928 r.
Departament Budowlany.

L: dz. VIII-506/Od.

Do

W sprawie odbudowy Urzędu Wojewódzkiego budynków użyt. publicznej. w Białymstoku.

Przy dalszem prowadzeniu czynności odbudowy Ministerstwo Robót Publicznych szczególną zwraca uwagę na odbudowę budynków mieszkalnych, zniszczonych przez wypadki wojenne. Art. 3 bowiem ustawy z dn. 6. V. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492) określa, że pomoc na odbudowę winna być udzieloną w pierwszym rzędzie na odbudowę mieszkań dla najuboższej ludności, mieszkającej w ziemiankach, barakach i na komornem.

Według dotychczasowych zarządzeń z akredytywy na rok 1924-1926 udzielono pomocy na budynki mieszkalne, objęte art. 3 cytowanej ustawy oraz na budynki użyteczności publicznej. Z akredytywy nowej, otwieranej w toku 1927 - 1928 dopuszczalnym było udzielanie pomocy na budynki mieszkalne, wymienione w art. 3 powołanej ustawy, oraz na budynki szkolne.

Ponieważ udzielenie pomocy na odbudowę mieszkań jest najważniejszym zadaniem i najpilniejszym, a kredyty na odbudowę są stosunkowo małe, Ministerstwo Robót Publicznych postanowiło, aby pomoc na odbudowę kraju była udzielana wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych, objętych art. 3 ustawy z dn. 6. V. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492).

Należy przeto wstrzymać udzielanie pomocy na odbudowę szkół i nie udzielać nadal pomocy na inne budynki użyteczności publicznej. Wszelkie kredyty udzielane na odbudowę kraju mogą być użyte wyłącznie

na odbudowę budynków mieszkalnych w trybie art. 3 powołanej ustawy, aż do dalszego zarządzenia.

Pomoc na odbudowę innych budynków, nie objętych art. 3 ustawy z dn. 6. V. 24 r. będzie udzielana dopiero po uzyskaniu kredytów na powyższy cel.

Dla zorientowania się, jaka pomoc jest potrzebna na odbudowę budynków użyteczności publicznej, poleca Ministerstwo Robót Publicznych przedłożyć do 15. V. 1928 r. wykaz wszystkich budynków użyteczności publicznej z wymienniem gminy i powiatu. W wykazie należy podać: 1) orientacyjną kwotę kosztorysową, jaka jest potrzebna dla przeprowadzenia odbudowy, względnie wykończenia danego obiektu.

2) w jakim stanie odbudowy dany obiekt się znajduje (procent odbudowy).

3) jaka pomoc państwowa została już udzieloną.

4) kto jest właścicielem odnośnego obiektu i czy własność ta jest hipotecznie uregulowaną.

Ponieważ ustawa o odbudowie z dn. 6. V. 1924 r. (Dz.U.R.P. Nr. 49 poz. 492) obejmuje wsie i miasta, a w międzyczasie pomoc dla miast została unormowaną Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. IV. 1927 (Dz.U.R.P. Nr. 42 poz. 372) o rozbudowie miast, przeto należy powyższe zestawienie podać oddzielnie dla miast z każdego powiatu.

Ministerstwo Robót Publicznych wyjaśnia, że za budynki użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy z dn. 6. V. 1924 należy uważać szkoły, szpitale społeczne, ochronki społeczne, domy ludowe, domy modlitwy (kościół, cerkwie, kościoły narodowe, meczety mahometańskiego wyznania; domy modlitwy wyznania mojżeszowego, karańskiego), o ile stanowią własność społeczną t. z. gminy, stowarzyszenia i t. d. Klasztory i wszelkie szkoły i szpitale przy klasztorach należy uważać za budynki mieszkalne, ale nie podpadające pod art. 3 ustawy z dn. 6. V. 1924 r.

Ministerstwo Robót Publicznych nadmieniam, że przy rozdzielaniu kredytów na odbudowę budynków użyteczności publicznej określać będzie, w jakim procencie może być udzielona pomoc, użyta na odbudowę budynków użyteczności publicznej, odnośnie do wysokości dotacji i odnośnie do kwoty kosztorysowej każdego rodzaju budynków użyteczności publicznej.

Ministerstwo Robót Publicznych poleca ściśle stosować się do powyższego zarządzenia, ogłosić w Dzienniku Urzędowym Województwa oraz nadesłać żądane sprawozdanie w terminie do 15. V. 1928 r.

28.

Ministerstwo Rolnictwa.
Nr. 388-L. I.

Warszawa, dnia 25 lutego 1928 r.

Z licznych zapytań, skierowanych do Ministerstwa, wynika, że Urzędy Wojewódzkie napotykać trudności przy wprowadzaniu w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz.U.R.P. Nr. 110 poz. 934).

Wobec tego, uwzględniając poszczególne zapytania, wyjaśniam, co następuje:

I. Opłaty stemplowe.

Zgłoszenia obwodów łowieckich do rejestracji i za-

łączniki do nich podlegają opłacie stemplowej narówni z innymi podaniami, wnoszonymi do władz i załącznikami do tych podań.

Opłata za wydanie karty łowieckiej dzieli się na dwie grupy: 1) opłatę stemplową od świadectwa, wydanego przez urząd państwowy, przewidzianą w art. 156 pkt. 8 ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku o opłatach stemplowych (Dz.U.R.P. Nr. 98 poz. 570) i 2) opłatę przewidzianą w art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckim. Wymieniona pod 1) opłata stemplowa jest opłatą za wydanie świadectwa urzędowego i wynosi 10 zł. dla kart, wydanych na okres dłuższy niż jednodniowy, bez względu na to, czy karta została wydana na okres 14-dniowy, roczny, czy 3-letni.

Z powyższego wynika, że jeżeli karta łowiecka traci ważność przed terminem, na jaki została wystawiona, i zostaje zastąpiona nową kartą łowiecką, strona winna uiścić opłatę stemplową w całości, i potrącanie części opłaty za niewyżyskany czas ważności dawnej karty jest niedopuszczalne.

II. Tworzenie obwodów z gruntów i jezior państwowych.

Do gruntów i jezior państwowych odnoszą się te same przepisy, które normują tworzenie obwodów łowieckich z gruntów prywatnych. Wyjątek stanowią obwody łowieckie Państwa, tworzone w myśl przepisu art. 6 ustęp drugi z obszarów lasów państwowych. Jeżeli poszczególne obszary gruntów i jezior państwowych (z wyjątkiem obszarów podlegających administracji lasów państwowych) są nie mniejsze od 100 ha, mogą stanowić obwody łowieckie własne, w razie zaś, jeżeli obszary te są mniejsze od 100 ha, winny być wcielone do obwodu łowieckiego, wspólnego tej gminy (wsł, kolonji, zaścianka), w granicach której grunt lub jezioro państwowe jest położone. Do gruntów tych i jezior może mieć również zastosowanie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckim.

Praktycznie wykonywanie polowania na jeziorze państwowym, otoczonym gruntami prywatnymi, może nastręczać pewne trudności, jedynie wówczas, gdy jezioro stanowiłby obwód łowiecki własny. Trudności te jednak dadzą się łatwo usunąć przez wydzierżawienie polowania na jeziorze osobie uprawnionej do polowania w obwodzie łowieckim, przylegającym do jeziora.

III. Enklawy gruntów obcych w obwodzie.

Art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckim przewiduje wypadki, gdy grunty, nienadające się do utworzenia obwodu łowieckiego własnego, oddzielone są od obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie (wsł, kolonji, zaścianku) gruntami, nadającymi się do utworzenia obwodu własnego. Przepis art. 10 stanowi wyjątek od zasady wypowiedzianej w art. 8, że obwód łowiecki wspólny winien być utworzony ze wszystkich gruntów położonych w obrębie gminy, a nienadających się do utworzenia obwodów własnych.

Art. 10 ma zatem zastosowanie również wówczas, gdy grunty, nienadające się ze względu na obszar i położenie, ani do włączenia do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie, ani do utworzenia z nich obwodu własnego, stanowią enklawy (wysepki) wśród obwodów łowieckich własnych. Interpretacja, że przepis

art. 10 odnosi się jedynie do gruntów przylegających do granicy gminy, jest mylna, nie wynika to bowiem bynajmniej z brzmienia art. 10.

IV. Tworzenie i rejestrowanie obwodów łowieckich.

Obwód łowiecki wspólny winien być zasadniczo tworzony ze wszystkich gruntów położonych w granicach gminy, z wyłączeniem gruntów, nadających się do utworzenia obwodu łowieckiego własnego. Kilka obwodów łowieckich wspólnych w obrębie jednej gminy można tworzyć jedynie w następujących wypadkach:

1) Gdy grunty, nadające się do utworzenia obwodu łowieckiego wspólnego, stanowią nieprzerwany obszar co najmniej 1000 ha, wówczas z gruntów tych można utworzyć tyle obwodów łowieckich wspólnych, by obszar każdego z nich wynosił co najmniej 500 ha;

2) gdy grunty, nadające się do utworzenia obwodu łowieckiego wspólnego, rozrzucone są w kilku niełączących się grupach—wówczas z każdej takiej grupy można utworzyć obwód łowiecki wspólny, jeżeli obszar grupy wynosi co najmniej 100 ha. 1

3) w gminach zbiorowych każda wieś (kolonja, zaścianek) może utworzyć odrębny obwód łowiecki wspólny, o ile obszar gruntów, składających się na obwód, wynosi co najmniej 250 ha.

Art. 7 rozporządzenia wypowiada zasadę, że z gruntów o obszarze nie mniejszym niż 100 ha może być utworzony obwód łowiecki wspólny, art. 8 zaś zawiera szczegółowe postanowienia, w jaki sposób należy obwód łowiecki wspólny tworzyć.

Obwód łowiecki, zarówno własny, jak i wspólny, powstaje z chwilą zarejestrowania go przez starostę, względnie w myśl przepisu art. 12, po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli do rejestracji.

Polować wolno w jedynie zarejestrowanym obwodzie łowieckim, wyjątek stanowią wypadki, wymienione w art. 89 rozporządzenia, w myśl którego obowiązek rejestracji zawieszony został w stosunku do obwodów (okręgów, rewirów), utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów do dnia 1 marca 1928 r., lub, jeżeli te obwody (okręgi, rewiry) zostały wypuszczone w dzierżawę, do chwili wygaśnięcia umowy dzierżawnej. Okólnikiem Nr. 2288-L.I. z dnia 16. XII. 1927 r. wyjaśniono, które obszary polowania należy uważać za obwody łowieckie, utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów.

W wypadkach, gdy właściciel gruntów, nadających się do utworzenia obwodu łowieckiego własnego dzierżawcy polowanie na gruntach sąsiednich, należących do drobnych właścicieli ziemskich, winien zarejestrować jako obwód łowiecki własny obwód, utworzony z własnych gruntów, w przeciwnym bowiem razie utraci prawo polowania na gruntach własnych po dniu 1 marca 1928 r., na gruntach obcych będzie mógł natomiast wykonywać polowanie dzierżawione do wygaśnięcia umowy dzierżawnej. Jeśli we wspomnianym wyżej wypadku właściciel obwodu własnego dzierżawcy polowanie na całym obszarze gruntów małej własności, z których w myśl art. 8 winien być utworzony obwód łowiecki, wówczas należy skłonić właścicieli tych gruntów, aby utworzyli jak najrychlej spółkę łowiecką i obwód łowiecki wspólny

zarejestrowali. Jeżeli natomiast właściciel obwodu łowieckiego własnego dzierżawcy polowanie jedynie na części gruntów, z których, w myśl wymienionego art. 8, winien być utworzony obwód łowiecki, wówczas należy wprowadzić, w razie tworzenia obwodu łowieckiego wspólnego objąć cały obszar gruntów, jednak dotychczasowy dzierżawca będzie mógł wykonywać polowanie na części obwodu łowieckiego aż do wygaśnięcia umowy dzierżawnej, reszta zaś obwodu może być w czasie przejściowym wydzielona oddzielnie.

W tych jednak wypadkach należy dążyć do jak najrychlejszego połączenia obwodu bądź przez nakłonienie dotychczasowego dzierżawcy polowania, by zrzekł się dzierżawy części lub dzierżawił na następny okres 6-letni resztę utworzonego obwodu, bądź też przez wydzielanie wolnej od dzierżawy części obwodu pod warunkiem, że dzierżawca będzie przejmował w dzierżawę polowania na tych częściach obwodu łowieckiego wspólnego, odnośnie do których wygasnąć będą poszczególne umowy dzierżawne.

Przepis art. 15 rozporządzenia o zgłaszaniu do rejestracji obwodu łowieckiego za pośrednictwem zarządu gminy ma zastosowanie zarówno do obwodów łowieckich własnych, jak i zbiorowych.

Obwód łowiecki winni zgłaszać do rejestracji właściciele gruntów. Jedyny wyjątek od tej zasady stanowi wypadek, przewidziany w art. 10 rozporządzenia, gdy właściciel obwodu własnego dzierżawcy polowanie na gruntach nienadających się z powodu zbyt małego obszaru i położenia do utworzenia obwodu własnego, względnie włączenie do obwodu wspólnego.

Wówczas właściciel obwodu własnego poudowadnieniu, że polowanie na wymienionych gruntach wzięt w dzierżawę, może prosić o zarejestrowanie włączenia tych gruntów do jego obwodu łowieckiego. Zarejestrowanie takiego włączenia będzie miało ten skutek, że do obszaru obwodu łowieckiego własnego będzie się doliczał obszar gruntów, na których polowanie wzięto w dzierżawę przy stosowaniu przepisów art. 45 i 46 rozporządzenia. To samo winno mieć zastosowanie wówczas, gdy właściciel obwodu łowieckiego własnego wykonywa dzierżawione polowanie na zasadzie art. 89 rozporządzenia na gruntach obcych, nie włączonych do jego obwodu własnego, o ile grunty te stanowią z jego obwodem nieprzerwany obszar.

V. Wydawanie kart łowieckich.

Przepis Art. 28 pkt. 3 rozporządzenia należy stosować nie tylko do osób, które istotnie ukarane zostały przy zastosowaniu artykułów 77-79 rozporządzenia, lecz również do tych wszystkich osób, które na podstawie obowiązujących dotychczas przepisów ukarane zostały za popełnienie któregośkolwiek z przestępstw zagrożonych karą w artykułach 77-79 rozporządzenia. Ograniczenia, zawarte w artykule 28 rozporządzenia, nie stanowią kary, lecz ograniczenie prawa obywatela do uzyskania karty łowieckiej. W myśl przepisu pkt. 3 art. 28 zdyskwalifikowane do otrzymania karty łowieckiej zostały te osoby, które dopuściły się poważnych przestępstw łowieckich i za te przestępstwa były karane. Nie jest natomiast do zastosowania pkt. 3 art. 28 konieczne, by osoby te były karane i tylko z mocy art. 77-79 rozporządzenia, po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie łowieckim.

VI. Odwołania od orzeczeń sądów rozjemczych.

Sądy okręgowe, w sprawach z odwołania od orzeczeń sądów rozjemczych, orzekają do meritum sprawy i nie mogą zwrócić sprawy sądowi rozjemczemu do ponownego rozstrzygnięcia.

29.

Ministerstwo Rolnictwa.
Nr. 284-L. P.

Warszawa, dn. 7 lutego 1928 r.

Przedm: Ochrona bobra i łosia.

Ministerstwo Rolnictwa prosi Urząd Wojewódzki o roztoczenie przez podległe starostwa szczególnie troskliwej opieki nad bobrami i łosiami, znajdującymi się na terenie powyższych starostw.

Bóbr na podstawie art. 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. Ust. Nr. 110), łos zaś na podstawie tegoż artykułu oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10 stycznia 1928 r. o zabronieniu polowania na łosie-byki, drobnie i wiewiórki (Dz. Ust. Nr. 7. 24 st. 1928 r.)-objęte są całkowitą ochroną. Polowanie na nie—według art. 78. wymienionego prawa łowieckiego—karane jest grzywną do 2.500 zł. oraz aresztem do 5 miesięcy. Pozatem art. 84 nadmienienia, że niezależnie od tego za zwierzę bezprawnie zabite służy odszkodowanie, równające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia.

Ministerstwo Rolnictwa prosi o ostrzeżenie ludności starostw, na których terenie znajdują się bobry, o surowości kar za polowanie na nie, jak również za handel ich świeżymi skórami, w razie zaś skonstatowania zabięcia łosia lub bobra stosować kary przez starostwa w najwyższym wymiarze przewidzianym ustawowo.

Ministerstwo Rolnictwa w związku z niniejszym poleca sporządzić dokładny wykaz miejsc, gdzie na terenie starostw, podległych Województwu, znajdują się stanowiska bobrów (o ile możności z mapką odświeżonego terenu lub szkicem sytuacyjnym), jak również zebrać dane o pobycie łosia na terenie Województwa.

Ministerstwo Rolnictwa prosi o nadsyłanie powyższych materiałów do Ministerstwa w miarę ich przysyłania przez starostwa. Dane, dotyczące ostoi bobrów, starostwa zaopatrzyć winny w uwagi, dotyczące stanu bezpieczeństwa bobrowych terenów, ewentualnie środków, które starosta uważa za niezbędne, celem zapewnienia bobrom bezpieczeństwa.

30.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Departament V Służby Zdrowia.
Nr. Z.O. 342/28.

Warszawa, dn. 18. I. 1928 r.

Do
P.P. Wojewodów
i Pana Komisarza Rządu na
m. st. Warszawę.

W ślad za okólnikiem z dnia 22. XII. 1927 r. Nr. Z.O. 7311/27 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych postanawia, że za zabiegi, dokonane w zakresie chorób nosa, uszu i gardła, należy lekarzom przyznawać dodatkową opłatę analogicznie do zabiegów chirurgicznych, a mianowicie:

1. Za drobne zabiegi: przypalanie kanterem elektrycznym muszel dolnych w nosie po jednej lub po obu stronach, usunięcie polipów z ucha, przekucie bębienka, otworzenie ropnia migdałka . . . zł. 5.
2. Za większe zabiegi: usunięcie adenoidów ze znieczuleniem, usunięcie migdałków ze znieczuleniem, usunięcie tylnych końców muszel, przerostów muszel po jednej lub po obu stronach, usunięcie polipów nosa po jednej lub po obu stronach, operacje kostne na sitowiu po jednej lub po obu stronach . . . zł. 10.
3. Za duże zabiegi: otworzenie zatoki Highmora przez nos z resekcją części dolnej muszel przez fossa canina, lub przez processus alveolaris, plastyczne operacje na przegrodzie nosowej, usunięcie deviatjonis z utworzeniem płatu śluzowego, wyłuszczenie doszczętne migdałków, bronhoskopia, oesophagocopia, usunięcie podstawowe skrzywień na przegrodzie, usunięcie polipów krtani . . . zł. 20.

Z zakresu chorób oczu zabiegi, dokonywane w postaci zakraplań, tuszowań spojówki powiekowej, sondowania przewodu łzowego, (a nawet badanie ostrości wzroku, które zdarza się tylko wyjątkowo, gdyż państwowa pomoc lekarska nie przewiduje dostarczania szkieł korygujących), powtarzają się niemal codziennie i to przez dłuższy zazwyczaj okres czasu, a są tak drobne i wymagają tak mało czasu, że przyznawanie zań oddzielnego wynagrodzenia poza wizytą u lekarza nie byłoby słuszne w stosunku do normalnego badania chorego i udzielenia porady lekarskiej. Zabiegi okulistyczne większe dokonywane są zazwyczaj w zakładach leczniczych.

31.

ZARZĄD GŁÓWNY Warszawa, dnia 20 stycznia 1928 r.
Związku Polskiego Nauczycielstwa
Marszałkowska 123. II. p.

W sprawie zakładów dla
dzieci ociemniałych.

Na skutek pisma Ministerstwa z dnia 16 listopada, 1927 r. Nr. Z. H. 4821²/₂₇ Zarząd Główny Związku podaje warunki przyjmowania dzieci ociemniałych do specjalnych zakładów naukowych:

1. Państwowy Instytut dla Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 4-6.- Opłata za internat wynosi 80 zł. miesięcznie za naukę (za pomoce naukowe) 70 zł. rocznie.

Dzieci rodziców ubogich korzystają z ulgi do 50 0/0 o przyznanie tej ulgi rodzice lub opiekunowie winni wniesić podania do Rady Internatu, jeżeli chodzi o zniżkę opłaty za internat i do Dyrekcji Instytutu, o ile chodzi o zniżkę za naukę. Podanie o przyjęcie dzieci do Instytutu wnosi się w miesiącu sierpniu.-

2. Krajowy Zakład dla ociemniałych w Bydgoszczy, ul. Krasińskiego. 2.

Wiek od 7 do 20 roku życia. Przedłożenie kwestionariusza lekarskiego oraz poświadczenia lekarskiego co do zdolności umysłowej i fizycznej oraz utraty wzroku.- Przedłożenie metryki urodzenia i chrztu oraz świadectwa szczepienia ospy.- Zapewnienie płacenia kosztów utrzymania, do których ponoszenia są zobowiązani rodzice, a w razie ich niezdolności gminy względnie wydziały powiatowe.-

3. Zakład Ociemnych we Lwowie, ul. św. Zofii 31.

Przyjmuje dzieci wyznań chrześcijańskich w wieku od 7 do 14 lat, wyjątkowo starsze, a także dobrze rozwinięte 6-letnie. Wysokość opłaty za całkowite utrzymanie wychowanka wraz z nauką oznacza zakład na podstawie stanu majątkowego rodziców względnie opiekunów. Do prośby o przyjęcie dziecka do zakładu dołącza się: 1) metrykę urodzenia, 2) certyfikat przynależności do gminy, 3) świadectwo lekarskie ślepoty z jej opisaniem i podaniem przyczyn ociemnienia, stwierdzenie że ociemniały jest zdrow fizycznie i umysłowo, nie cierpi na epilepsję, nie jest idiotą, nadto świadectwo szczepienia ospy, 4) oświadczenie rodziców względnie opiekunów, iż odbiorą ociemniałego z zakładu: a) corocznie na wakacje, b) po ukończeniu wykształcenia, wcześniej zaś, jeśli by ze ślepoty został wyleczony lub stan jego fizyczny lub umysłowy tego wymagał, albo też zachowanie się jego sprzeciwiało się obyczajności lub porządkowi domowemu. Oświadczenie to ma być zaopatrzone własnoręcznym podpisem rodziców względnie opiekunów a podpis ich ma być uwierzytelniony przez urząd gminy i starostwo. Zakład ten kształci organistów, muzykantów, stroiciele fortepjanów, koszykarzy, szrotkarzy, wyzwalając tych ostatnich na czeladników danego rzemiosła, według postanowień przepisów prawnych.-

32.

WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE. Białystok, dn. 29 lutego 1928 r.
L. S.M. 1102/28.

Kursy dokształcające dla personelu zakładów opiekuńczo-wychowawczych.

Do Wszystkich Panów Starostów oraz Panów Prezydentów miast. wydz. Województwa Białostockiego.

Wzorem lat ubiegłych organizuje Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej Kurs Dokształcający dla czynnych wychowawców zakładów opiekuńczych (np. bursy, internaty, schroniska i t. p.) dla dzieci w wieku szkolnym, (podania wychowawców, pracujących w przedszkolach nie będą uwzględniane), który rozpocznie się dnia 16 kwietnia r. b. i trwać będzie trzy miesiące.

Na Kursie wykładane będą następujące przedmioty: 1) Fizjologia, psychologia i psychopatologia dziecka, 2) Prawne podstawy opieki społecznej, 3) Ogólne zasady higieny i ratownictwa, 4) Historia wychowania gromadnego, 5) Nauka o Polsce, 6) Teoria wychowania gromadnego w zakładach zamkniętych, 7) Prawa dziecka jako jednostki, 8) Podstawy wychowania religijnego, 9) Czytelnictwo dziecięce, 10) Rachunkowość w zakładach, 11) Wychowanie przedszkolne, 12) Wychowanie fizyczne, 13) Rysunki i zdobnictwo, 14) Śpiew, 15) Rozrywki i zajęcia przyrodnicze, 16) Wycieczki i zwiedzania, 17) Technika widowisk dziecięcych, oraz cykl odczytów, uzupełniających z dziedziny zagadnień wychowawczych i higienicznych.

Kandydat na Kurs powinien posiadać odpowiednie wykształcenie ogólne, stwierdzone świadectwami szkolnymi z ukończenia co najmniej 7 kl. szkoły powszechnej, lub 4 kl. szkoły średniej; ewentualnie z ukończenia państwowego seminarjum dla wychowawczyń przedszkolnych, lub 4-ch semestrów seminarjum nauczycielskiego, oraz wykazać się co najmniej dwuletnią pracą w zakładach wychowawczych dla dzieci i młodzieży.

Do własnoręcznych podań kandydatów powinny być dołączone 1) życiorys, 2) świadectwo szkolne (lub kopia, zaświadczona przez Urząd Wojewódzki względnie Komisariat Rządu na m. st. Warszawę), 3) świadectwo pracy (może być kopia, również poświadczona, 4) 1 fotografia.

Sluchacze kursu mogą na zasadzie podań Instytucyj, w których pracują ewentualnie własnoręcznych podań, popartych przez Urząd Wojewódzki względnie Komisariat Rządu otrzymać zwrot kosztów podróży od miejsca zamieszkania do Warszawy i z powrotem, oraz w drodze wyjątku subsydjum na koszty mieszkania i utrzymania w Warszawie do wysokości 4 zł. 50 gr. dziennie.

Kandydaci, którzy nie mają widoków znalezienia w Warszawie pomieszczenia na czas trwania Kursu, mogą dołączyć do zgłoszeń padania o zapewnienie im mieszkania zbiorowego (Internatowego), co będzie w miarę możliwości uwzględniane. Opłata za pomieszczenie w internacie wynosi 1 zł. 20 gr. dziennie i powinna być wnoszona za każdy miesiąc z góry bez prawa potrąceń za dni nieobecności w internacie, ani z powodu zmiany lokalu. Osoby, które nie wniosły podań o mieszkanie nie mogą w tym względzie liczyć na pomoc kierownictwa Kursu.

W związku z powyższym zwracam się do Panów Starostów o wywarcie nacisku na instytucje, które podlegają nadzorowi i kontroli w myśl art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 roku o nadzorze i kontroli nad działalnością Instytucji opiekuńczych (Dz.U.R.P. Nr. 40 poz. 354), w celu jaknajliczniejszego wysyłania wychowawców na Kurs.

Zaznaczam, że personel zakładów opiekuńczo-wychowawczych związków samorządowych winien być również jaknajliczniej wysyłany na kursy dokształcające dla wychowawców.

Listę kandydatów wraz z załącznikami, wyżej wymienionymi, i opinią Pana Starosty (Prezydenta miasta wydzielonego), należy przesłać do Urzędu Wojewódzkiego najpóźniej do dnia 1 kwietnia r. b., po tym zaś terminie mogą się kandydaci zwracać jedynie bezpośrednio i osobiście do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Zgłoszenia po 1 kwietnia będą uwzględniane wyjątkowo w razie wolnych miejsc.

Podania niezakwalifikowane będą zwracane jeszcze przed rozpoczęciem Kursu.

Osoby nie przyjęte na Kurs nie otrzymują w razie ich przyjazdu do Warszawy zwrotu kosztów podróży.

O ścisłym terminie rozpoczęcia Kursu będą Panowie zawiadomieni oddzielnie, wraz z wykazem osób przyjętych na Kurs.

33.

Województwo Białostockie. Białystok, dn. 25 lutego 1928 r.
L. S.M. 847/28.

Sprawozdania z działalności i o rachunkowości instytucji opiekuńczych.-

Do Wszystkich Panów Starostów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Białostockiego.- -

Na podstawie okólnika Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr. 559 z dnia 8 lutego r. b. przypomi-

nam, że z dniem 1 kwietnia 1928 r. wchodzi w życie rozporządzenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o sprawozdaniach z działalności o rachunkowości instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 2. poz. 13).-

W związku z tem oraz pismem Urzędu Wojewódzkiego do Panów Starostów z dnia 25 sierpnia 1927 r. L. SM. 4690 i pismem do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (oprócz Białostockiego) i Prezydentów miast wydzielonych z dnia 21 stycznia 1928 r. L. SM. 312/28. zechce pan Starosta zarządzić, aby stowarzyszenia, związki, instytucje i zakłady podlegające nadzorowi i kontroli w myśl art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli, nad działalnością instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 40. poz. 354), zaprowadziły z dn. 1 kwietnia b. r. rachunkowość podług przepisów i wzorów rozporządzenia z dnia 23 listopada 1927 roku i najpóźniej w 3 miesiące po upływie każdego roku sprawozdawczego przedkładały władzy nadzorczej roczne sprawozdania z działalności wraz ze sprawozdaniami rachunkowymi, odpowiadające przepisom rozporządzenia z dn. 23 listopada 192. r.

Równocześnie komunikuję, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej skłonne jest zorganizować w Białymstoku 2-tygodniowe specjalne kursy w celu zapoznania kierowników instytucji opiekuńczych z przepisami rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 354) i rozporządzeń wykonawczych, a zwłaszcza

ze sposobem prowadzenia rachunkowości w myśl rozporządzenia z dnia 23 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 13 z 1928 roku). Ponieważ kursy te będą zorganizowane tylko wtedy, o ile zgłosi się odpowiednia liczba reflektantów, wobec czego zechce Pan Starosta donieść mi do dnia 1 kwietnia r. b. ilu kierowników zakładów opiekuńczych będzie Pan uważał za pożądane skierować na projektowane przeszkolenie.-

Nadmieniam, że odnoszę się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z zapytaniem, jaka będzie mogła być udzielana pomoc urzędnikom kursów w związku z kosztami przejazdu i utrzymania w Białymstoku.-

34.

Województwo Białostockie.

L.: BP. 1506/28.

W sprawie kwest.

Białystok, dn. 2 marca 1928 r.

Do

Wszystkich Panów Starostów
Województwa Białostockiego.-

Urząd Wojewódzki prosi o wydanie zarządzeń dla przestrzeżenia instytucji społecznych, których siedziby znajdują się na obszarze powiatu, że z uwagi na wielką ilość instytucji społecznych w Warszawie oraz ze względu na prowadzone na terenie m. Warszawy ograniczenia dotyczące kwest.-kwestarze, przybywający z prowincji do Warszawy, nie będą mogli liczyć na uzyskanie w Komisariacie Rządu zezwolenia na kwestę na terenie m. st. Warszawy.-

II.

DZIAŁ INFORMACYJNY:

35.

Ogłoszenia.

1.

DECYZJA:

Dnia 17 lutego 1928 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Sąd Okręgowy w Łomży. Wydział Karny w następującym komplecie:

Przewodniczący Sędzia: J Paczowski

Sędziowie: } St. Jasiński

 } B. Radgowski

p. o. Sekretarza: apl. Zieliński

Prokurator: S. Kuczyński.

Rozpoznawszy na posiedzeniu gospodarczem wniosek Prokuratora przy Sądzie okręgowym w Łomży z dn. 15 lutego 1928 r. Nr. Kp. 521/28 i wniosek władzy administracyjnej L. Dz. 149/ p. w przedmiocie zajęcia czasopisma „Życie i Praca“ Nr. 2 z dn. 8 stycznia 1928 r.

l z w a ż y w s z y:

że w artykule, umieszczonym w Nr. 2 czasopisma „Życie i Praca“ z dn. 8 stycznia 1928 r. p. t. „Propaganda anarchji w Polsce“ umieszczony jest ustęp następujący: „Rządowe Stronnictwo Chłopskie ogłosiło swój program wyborczy, w którym zapowiada, że w przyszłym

Sejmie przeprowadzi: 1) rozdział Kościoła od Państwa 2) wywłaszczenie ziemi bez odszkodowania. W ten sposób Stronnictwo Chłopskie, popierające rząd zapowiada wojnę domową i anarchję w Polsce“,

że ustęp ten zawiera świadomie nieprawdziwą i mogącą wywołać niepokój publiczny wiadomość, iż rzekomo zapowiadające wojnę domową i anarchję w Polsce Stronnictwo Chłopskie jest stronnictwem rządowym,

na zasadzie art. 76 i 77 prawa prasowego z dnia 10 maja 1927 r. ogłoszonego Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 1, poz. 1) i art. 1 tamże ogłoszonego pod pozycją 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 maja 1927 r.-

zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

zatwierdzić zajęcie artykułu p. t. „Propaganda anarchji w Polsce“ umieszczonego w Nr. 2 czasopisma „Życie i Praca“ z dnia 8 stycznia 1928 r. na str. 3 i zakazać jego rozpowszechnianie.-

Powyższe zajęcie uskutecznić przez wydzielenie środkowej karty ostronicy 3-ej i 4-ej N. 2-go czasopisma „Życie i Praca“.

Na orgniale następują podpisy.

Za zgodność świadczę

Sekretarz: (—) J. Saniewski.

2.

DECYZJA:

Dnia 17 lutego 1928 roku.
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
Sąd Okręgowy w Łomży, Wydział Karny w następującym komplecie:

Przewodniczący Sędzla: J. Paczowski

Sędziowie: { St. Jasłński
 { B. Radgowski

p. o. Sekretarza: apl. Zieliński

Prokurator: S. Kuczyński

Rozpoznawszy na posiedzeniu gospodarczem wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Łomży z dnia 15 lutego 1928 r. N. Kp. 517/28 i wniosek władzy administracyjnej L. 143, p w przedmiocie zajęcia odezwy przedwyborczej Katolicko—Narodowego Komitetu Wyborczego w Łomży pod tytułem: „Propaganda anarchji w Polsce” i

z w a ż y w s z y:

że w odezwie wyborczej Katolicko-Narodowego Komitetu Wyborczego, zatytułowanej „Propaganda anarchji w Polsce”, umieszczony jest ustęp następujący: „Rządowe Stronnictwo Chłopskie ogłosiło swój program wyborczy, w którym zapowiada, że w przyszłym Sejmie przeprowadzi: 1) rozdział Kościoła od Państwa, 2) wywłaszczenie ziemi bez odszkodowania. W ten sposób Stronnictwo Chłopskie, popierające rząd zapowiada wojnę domową i anarchję w Polsce”

że ustęp ten zawiera świadomie nieprawdziwą i mogącą wywołać niepokój publiczny wiadomość, iż rzekomo zapowiadające wojnę domową i anarchję w Polsce Stronnictwo Chłopskie jest stronnictwem rządowym,

na zasadzie art. 76 i 77 prawa prasowego z dnia 10 maja 1927 r. ogłoszonego Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dn 4 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 1 poz. 1) i art. 1 tamże ogłoszonego pod pozycją 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej-Polskiej z dnia 10 maja 1927 r.

zgodnie z wnioskiem Prokuratora

p o s t a n a w i a:

zatwierdzić zajęcie druku przedwyborczego Katolicko-Narodowego Komitetu Wyborczego w Łomży p. t. „Propaganda anarchji w Polsce” i zakazać jego rozpowszechnianie.-

Na oryginale następują podpisy

Za zgodność świadczy

Sekretarz: (—) J. J. Saniewski

3.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłasza się następujące orzeczenie Nr. 75:

Las majątku Lewszowo w części północno-wschodniej uroczyska Góry o powierzchni 54,65 ha, w granicach, omówionych w piśmie Urzędu Ziemskiego z dnia

5. XI. 1927 r. L. 4423, a przeznaczonej na rzecz wsi Jatowty, celem zlikwidowania serwitutów, ciążących na lasach omawianego majątku, — uznaje się za las ochronny.

Zabrania się w tej części lasu zmiany rodzaju użytkowania.

4.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rz-plltej z dn. 24.VI.1927 r. (D. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłasza się następujące orzeczenie № 70:

Część lasu maj. Wyłiny-Ruś, składająca się według dawniejszych planów gosp-leśnych, zatwierdzonych decyzją b. Okręgowej Komisji Ochrony Lasów z dnia 5 grudnia 1919 roku, z oddziałów 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, i 34 ogólnej powierzchni 236,86 ha uznaje się za las ochronny.

Zabrania się w tej części lasu zmiany rodzaju użytkowania.

5.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24.VI.1927 r. (Dz. Ust. № 57, p. 504) ogłasza się następujące orzeczenie № 74:

Część lasu maj. Roś, leśnictwa Chomin Bór, o powierzchni 118,34 ha a wchodzącą w skład oddziałów 81, 82, 85, 88, 89, 90 i 91, według załączonego do akt sprawy niniejszej szkicu, uznaje się za las ochronny.

Zabrania się w tej części lasu zmiany rodzaju użytkowania.

6.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłasza się następujące orzeczenie Nr. 69:

Las majątku Pogorzełek o ogólnej powierzchni 64,176 ha uznaje się za las ochronny.

Zabrania się na tej powierzchni zmiany rodzaju użytkowania.

7.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłasza się następujące orzeczenie Nr. 77:

Z części lasu, należącego do Banku Rolnego dóbr Białawicze, powierzchnię 59,5 ha, położoną w uroczysku Kozł Łochi zaprojektowaną przez Powiatowy Urząd Ziemski w Wołkowysku według załączonego szkicu do akt sprawy niniejszej, uznaje się za las ochronny.

Zabrania się w tej części zmiany rodzaju użytkowania.

8.

ORZECZENIE.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłasza się następujące orzeczenie Nr. 2:

Część lasu gromadzkiego na pow. 100.702 ha określonej jako nieużytki uznaje się za las ochronny. Zabrania się w tej części lasu wyrębu zrębami czystymi, karczowanie pni i korzeni, pasanie inwentarza i zbieranie ściółki.

9.

Wydział Hipoteczny w Wysokiem Mazowieckiem obwieszcza, że niżej wymienione, szlacheckie kolonie scalone, położone we wsi Kulesze-Nizutki-Dobki, gminy Wysokie Mazowieckie, powiatu Wysoko-Mazowieckiego, zostały wywołane do pierwotkowych regulacji hipotek w terminach następujących:

na dzień 1 czerwca 1928 r.

- 1) kolonja pod № 1 powierzchni 4 hek. 8568 metr. w czterech działach, należąca do Michała Grodzkiego,
- 2) kolonja pod № 2 powierzchni 22 hek. 1070 metr. w pięciu działach, należąca do Protazego Kuleszy,
- 3) kolonja pod № 3 powierzchni 1 hek. 5225 metr. w trzech działach, należąca do Jana Leśniewskiego,
- 4) kolonja pod № 4 powierzchni 9 hek. 7986 metr. w pięciu działach, należąca do spadkobierców Wiktora Kuleszy,
- 5) kolonja pod № 5 powierzchni 9 hek. 9450 metr. w czterech działach, należąca do Marji Grodzkiej,
- 6) kolonja pod № 5a. powierzchni 5 hek. 5769 metr. w trzech działach, należąca do Teofili Wnorowskiej,
- 7) kolonja pod № 6 powierzchni 1 hek. 886 metr. w dwóch działach, należąca do spadkobierców Jana Kuleszy,
- 8) kolonja pod № 7 powierzchni 13 hek. 2712 metr. w sześciu działach, należąca do Ignacego Chońskiego,
- 9) kolonja pod Nr. 8 powierzchni 16 hek. 1365 metr. w sześciu działach, należąca do Kazimierza Chońskiego,
- 10) kolonja pod Nr. 9 powierzchni 5 hek. 1693 metr. w pięciu działach, należąca do Czesława Grodzkiego,
- 11) kolonja pod Nr. 10 powierzchni 14 hek. 4289 metr. w sześciu działach, należąca do Aleksandra Dmochowskiego;

na dzień 2 czerwca 1928 r.

- 12) kolonja pod Nr. 11 powierzchni 9 hek. 95 metr. w pięciu działach, należąca do Feliksa Kuleszy,
- 13) kolonja pod Nr. 12 powierzchni 3 hek. 1899 metr. w trzech działach, należąca do Józefa Kuleszy,
- 14) kolonja pod Nr. 12a. powierzchni 3 hek. 1433 metr. w trzech działach, należąca do Heleny Jadzińskiej,
- 15) kolonja pod Nr. 13 powierzchni 6 hek. 6208 metr. w trzech działach, należąca do Pawła Kalinowskiego,
- 16) kolonja pod Nr. 14 powierzchni 5 hek. 4300 metr. w trzech działach, należąca do Józefa Szakowskiego,

17) kolonja pod Nr. 15 powierzchni 3 hek. 3737 metr. w trzech działach, należąca do Antoniego Kuleszy,

18) kolonja pod Nr. 16 powierzchni 6 hek. 3200 metr. w trzech działach, należąca do Zygmunta Kuleszy,

19) kolonja pod Nr. 17 powierzchni 6 hek. 6571 metr. w trzech działach, należąca do Andrzeja Olszewskiego;

20) kolonja pod Nr. 18 powierzchni 5918 metr. należąca do Wojciecha Kuleszy,

21) kolonja pod Nr. 19 powierzchni 2250 metr. należąca do Stanisława Olszewskiego;

na dzień 4 czerwca 1928 r.

22) kolonja pod Nr. 20 powierzchni 2 hek. 7286 metr. w dwóch działach, należąca do Stanisława Kuleszy,

23) kolonja pod Nr. 21 powierzchni 4 hek. 7993 metr. w trzech działach należąca do Ignacego Wołeckiego,

24) kolonja pod Nr. 22 powierzchni 6 hek. 3570 metr. w trzech działach, należąca do Jana Grodzkiego,

25) kolonja pod Nr. 22a, powierzchni 1 hek. 4321 metr. należąca do Antoniego Grodzkiego,

26) kolonja pod Nr. 23 powierzchni 1 hek. 218 metr. należąca do Juliana Kuleszy,

27) kolonja pod Nr. 24 powierzchni 1 hek. 226 metr. należąca do Andrzeja Świętkowskiego,

28) kolonja pod Nr. 25 powierzchni 2 hek. 6100 metr. w dwóch działach, należąca do Kazimierza Knewskiego,

29) kolonja pod Nr. 26 powierzchni 13 hek. 4921 metr. w dwóch działach, należąca do Aleksandra Kuleszy,

30) kolonja pod Nr. 27 powierzchni 2381 metr. należąca do Jana Szeligowskiego,

31) kolonja pod Nr. 28, powierzchni 2 hek. 3488 metr. w dwóch działach, należąca do Michała Dmochowskiego;

na dzień 5 czerwca 1928 r.

32) kolonja pod Nr. 29 powierzchni 8913 metr. należąca do Józefa Frankowskiego,

33) kolonja pod № 30 powierzchni 1 hek. 6907 metr. do Jana Kuleszy,

34) kolonja pod № 31 powierzchni 1 hek. 774 1 metr. należąca do Adama Czarnowskiego,

35) kolonja pod № 32 powierzchni 1636 metr. należąca do Jana Frankowskiego,

36) kolonja pod № 33 powierzchni 6366 metr. należąca do Włodzimierza Grodzkiego,

37) kolonja pod № 34 powierzchni 9252 metr. należąca do spadkobierców Mateusza Brzoski,

38) kolonja pod № 35 powierzchni 1023 metr. należąca do Wawrzyńca Grodzkiego,

39) dział gruntu powierzchni 6003 metr. należący do gospodarzy wsi Kulesze-Nizutki-Dobki.

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do kancelarii tegoż wydziału hipotecznego, pod skutkami prekluzji.

Wysokie Mazowieckie, dnia 9 lutego 1928 r.

10.

Wydział Hipoteczny Sądu Pokoju w Augustowie, mający siedzibę w Suwałkach, obwieszcza, że na zasadzie art. 46 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów wywołane zostały na żądanie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Białymstoku do pierwsiastkowej regulacji hipotecznej skomasowane grunty wsi Mickiewiczze, gminy Łabno, a w szczególności wydzielone z nich kolonje: Nr. 1 sukcesorom Piotra Mickiewicza, Nr. 2 Janowi i Rozalji małż. Tawrelom, Nr. 3 Kazimierzowi i Emilji małż. Kasjanowiczom, Nr. 4 succ. Michała Mickiewicza, Nr. 5 Bolesławowi Mickiewiczowi (syn Michała), Nr. 6 Józefowi Mickiewiczowi, Nr. 7 Stanisławowi Mikłaszewiczowi, Nr. 8 succ. Wincentego Mikłaszewicza, Nr. 9 Ludwice Rakowskiej, Nr. 10 Piotrowi i Gabrijeli małż. Korzeniowski, Nr. 11 succ. Jana Mickiewicza, Nr. 12 Piotrowi (syn Piotra) i Bronisławie małż. Mickiewiczom, Nr. 13 Adamowi Mickiewiczowi (syn Stanisława), Nr. 14 Piotrowi Mikłaszewiczowi, Nr. 15 succ. Józefa Mickiewicza, Nr. 16 Józefowi Mikłaszewiczowi (syn Stanisława), Nr. 17 Adamowi Sienkiewiczowi (syn Macieja), Nr. 18 Adamowi Sienkiewiczowi (syn Józefa), Nr. 19 Stanisławowi i Annie małż. Sienkiewiczom, Nr. 20 Antoniemu i Bronisławie małż. Juszkiwiczom, Nr. 21 Stanisławowi Mikłaszewiczowi (syn Tomasza), Nr. 22 Marjannie Mikłaszewicz, Nr. 23 Aleksandrowi Mikłaszewiczowi, Nr. 24 Antoniemu Mikłaszewiczowi, Nr. 25 Petronelli Bondar, Nr. 26 succ. Andrzeja Juszkiwicza, Nr. 27 Ludwice Chajkiewicz, Nr. 28 Adamowi Mickiewiczowi (syn Adama), Nr. 29 Bolesławowi Mickiewiczowi (syn Adama), Nr. 30 succ. Franciszka Wassaraba, Nr. 31 Józefowi Bieleckiemu, Nr. 32 Stanisławowi Borsukiewi-

czowi (syn Piotra), Nr. 33 Antoniemu i Marjannie małż. Borsukiewiczom, Nr. 34 succ. Marcina Tawrela, Nr. 35 Józefowi Tawrelowi (syn Piotra), Nr. 36 Teofilowi Tawrel, Nr. 37 Ludwice Cydzyk, Nr. 38 Józefowi Tawrelowi, Nr. 38 Maciejowi i Annie małż. Mickiewiczom, Nr. 40 succ. Antoniego Mickiewicza, Nr. 41 Wincentemu Werekjo, Nr. 42 Bronisławie Werekjo, Nr. 43 Józefowi (syn Piotra) i Teofilowi małż. Mikłaszewiczom, Nr. 44 succ. Marcina Chajkiewicza, Nr. 45 succ. Stanisława Mickiewicza, Nr. 46 Bronisławowi Mickiewiczowi, Nr. 47 Stanisławowi (syn Józefa) i Bronisławie małż. Borsukiewiczom, Nr. 48 Piotrowi i Annie małż. Borsukiewiczom, Nr. 49 Adamowi Mazewskiemu, Nr. 50 Piotrowi Mickiewiczowi (syn Franciszka), Nr. 51 Bronisławowi (syn Piotra) i Malwinie małż. Mickiewiczom, Nr. 52 Bolesławowi, Tawrelowi, Nr. 53 Antoniemu i Ewie małż. Sawickim, Nr. 54 Karolinie Zuk, Nr. 55 Ludwice Juchniewicz, Nr. 56 Janowi Mickiewiczowi, Nr. 57 Marjannie Dąbrowskiej, Nr. 58 Ewie Karejwo, Nr. 59 succ. Józefa Chajkiewicza, Nr. 60 succ. Stanisława Paszenko, Nr. 61 Feliksowi Iwaniszewskiemu, Nr. 62 Józefie Waniszewskiej, Nr. 63 succ. Piotra Iwaniszewskiego, Nr. 64 Antoniemu Augusewiczowi, Nr. 65 Annie Niedzwieckiej, Nr. 66 succ. Józefa Mickiewicza, Nr. 67 Stanisławowi Filipowiczowi, Nr. 68 succ. Józefa Rutkowskiego, Nr. 69 Władysławowi Bubnowskiemu, Nr. 70 Stefanji Krzysztofowicz, Nr. 71 Petronelli Tawrel i Nr. 72 Maciejowi i Ewie małż. Łozowski.

Termin powyższej regulacji wyznaczono na d. 4 lipca 1928 roku, w którym to dniu osoby interesowane winny zgłosić w kancelarji hipotecznej swoje prawa pod skutkami prekluzji z art. 154 i 160 Ust. Hipot.

11.

Wydział Hipoteczny, przy Sądzie Pokoju w Łomży obwieszcza, że zostały przedstawione do pierwsiastkowej regulacji hipoteki scalone na wsi **Wierzbowo-Duże**, powiatu Łomżyńskiego następujące kolonje:

Nr. kolonji	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	obszar		№ № działów i części z nich lasu podzielonego a nie scalonego
		ha	metr. ²	
1.	Władysław Mieczkowski	3	7608	92- ² / ₁₈ , 112- ² / ₁₈ , i 115- ⁸ / ₂₁₆
2.	Franciszek Czapllicki	6	3141	101- ¹ / ₂ , 115- ¹⁸ / ₂₁₆
3.	Feliks i Aleksander Zebrowski	10	8166	96- ⁸ / ₉₆ , 120- ⁸ / ₉₆ , 122- ¹ / ₆ , 98- ¹ / ₆
3.a	Jan Zalewski	1	1193	129- ¹ / ₃
4.	Bolesław Jasztrzębski	9	7791	96- ⁸ / ₉₆ , 98- ¹ / ₆ , 120- ² / ₃₆ , 122- ¹ / ₆
5.	S-cy Stanisława Wierzbowskiego	18	3564	95- ³ / ₁₂ , 98- ³ / ₆ , 99- ¹ / ₄ , 122- ³ / ₆ , 117- ² / ₆
5.a	S-cy St. Wierzbowskiego i Józef Komorowski	5	2808	
6.	Franciszek, s. Piotra Zalewski	15	4966	92- ⁶ / ₁₈ , 99- ¹ / ₄ , 106- ¹ / ₄ , 112- ³ / ₁₈ , 120- ¹⁸ / ₃₆
7.	Marjan i Anna Zalewscy	15	4539	92- ³ / ₁₈ , 95- ¹ / ₁₂ , 100- ¹ / ₃ , 106- ¹ / ₄ , 112- ³ / ₁₈ , 117- ² / ₃
8.	Michał Wierzbowski	6	0605	95- ¹ / ₁₂ , 100- ¹ / ₃
9.	Bolesław i Stanisława Jemtelity	18	7659	94- ¹ / ₄ , 99- ¹ / ₄ , 115- ³⁶ / ₂₁₆ , 119- ¹² / ₇₂ , 131- ¹ / ₃
10.	Romuald Wierzbowski S-cy Ewy Wierzbowsk.	4	8315	95- ³ / ₁₂ , 111- ⁴ / ₁₀ , 119- ²⁴ / ₇₂
11.	S-cy Franciszka Wierzbowskiego	8	4110	150-1, 111- ³ / ₁₀ , 121- ⁸² / ₃₅₂
12.	Józef Zebrowski	9	5652	93- ³ / ₁₈ , 96- ²⁷ / ₉₆ , 110- ¹ / ₂ , 117- ¹ / ₃ , 118- ² / ₃ , 119- ⁹ / ₇₂
13.	Aleksander i Franciszka Wierzbow.	14	8084	93- ³ / ₁₈ , 95- ³ / ₁₂ , 96- ²⁴ / ₉₆ , 99- ¹ / ₄ , 110-117- ¹ / ₃ , 118- ³ / ₃

Nr. kolonji	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	o b s z a r		№ № działów i części z nich lasu podzielonego a nieskomasowanego.
		ha	metr ₃	
14.	S-cy Stanisława Zebrowskiego	11	5553	115- ³⁰ / ₂₁₆ , 119- ¹² / ₇₂ , 121- ⁸ / ₃₅₂ , 131- ¹ / ₈
15.	S-cy Franciszka Baczewskiego	15	2869	108- ⁵ / ₆ , 115- ⁴⁵ / ₂₁₆ , 120- ⁵ / ₃₆ , 131- ² / ₈
16.	S-cy Stanisława Baczewskiego	4	4213	108- ¹ / ₆ , 115- ⁹ / ₂₁₆ , 120- ¹ / ₃₆
17.	S-cy Tomasza po. L. Wierzbowskim	8	1938	93- ¹⁴ / ₄₈ , 107- ² / ₄ , 119- ⁵ / ₇₂
17.a	Józef s. Tomasza Wierzbowski	2	5525	
18.	Ignacy Zalewski	5	5229	93- ⁸ / ₄₈ , 107- ¹ / ₄ , 119- ⁵ / ₇₂
19.	Franciszek s. Leona Zalewskiego	4	2899	93- ⁸ / ₄₈ , 107 ¹ / ₄ , 119- ⁵ / ₇₂
20.	Moszek Kreberg	6	4232	121- ⁶⁴ / ₃₅₂
21.	S-cy Piotra Chojnowskiego	5	0263	
22.	S-cy Kazimierza Zalewskiego	20	8217	106- ² / ₄ , 112- ⁰ / ₁₈ , 115- ⁴⁸ / ₂₁₆
23.	Paweł Czartoryjski	7	7631	105- ³ / ₄ , 113- ¹ / ₄ , 117- ³ / ₈ , 121- ⁷² / ₃₅₂
23.a	Franciszek Boguski	13	2989	93- ⁰ / ₄₈ , 96- ⁹ / ₉₆ , 104- ¹ / ₂ , 116- ¹ / ₂ , 131- ¹ / ₈ , 137- ¹ / ₂
23.b	Aleksander i Małgorzata Czartoryjscy	10	1578	93- ⁰ / ₄₈ , 96- ¹² / ₉₆ , 104- ¹ / ₂ , 116- ¹ / ₂ , 131- ¹ / ₈ , 137 ¹ / ₂
24.	S-cy Tomasza po Tomaszu Wierzbickim	8	3441	97- ¹ / ₂ , 105- ¹ / ₄ , 113- ¹ / ₄
25.	S-cy Wojciecha Łuby	12	6208	94- ³ / ₄ , 97- ¹ / ₂ , 113- ³ / ₄ , 114- ¹ / ₄ , 121- ⁸⁰ / ₃₅₂ , 131- ² / ₈
26.	Wicenty Zebrowski	8	7549	96- ⁸ / ₉₆ , 98- ¹ / ₆ , 120- ³ / ₂₆
27.	Stefan i Jan Zalewski	20	9831	114- ³ / ₄ , 121- ⁶⁴ / ₃₅₂
28.	S-cy Tomasza Czaplckiego	5	9425	101- ¹ / ₂ , 129- ² / ₈
29.	Stanisław i Władysława Wierzbowscy	5	4762	95- ¹ / ₁₂ , 100- ¹ / ₈
30.	Feliks Piotr i Sabina Zalewscy	9	0048	
31.	Adam Konopka	8	3570	92- ³ / ₁₈ , 111- ⁸ / ₁₀ , 112- ³ / ₁₈ , 115- ¹² / ₂₁₆ , 121- ⁸² / ₃₅₂
32.	Sp. Ign. Przybyłowskiego i Szablowski.	6	7525	
33.	S-cy Józefa Czaplckiego	—	9463	
34.	Józef Chomański	1	1703	
35.	Stanisław Jemlelity	1	5886	
36.	Paweł Jastrzębski	10	1457	92- ¹ / ₁₈ , 112- ¹ / ₁₈ , 115- ⁴ / ₂₁₆
37.	Izydor Dmochowski	6	8267	
38.	Aleksander i Łukasz Komorowski	5	2999	
39.	Michał i Józef Jastrzębski	1	5018	
40.	Stanisław Chomontowski	—	1638	
41.	Antoni Jastrzębski	3	6037	
42.	Stan. i Kazimiera Goskowie	3	2397	
43.	Jan Walenciak	—	7863	
44.	Józef Komorowski	1	6470	
45.	Aleksander Truszkowski	—	989	
46.	Józef Dmochowski	5	0329	
47.	Piotr i Józef Zebrowski	—	1802	
48.	Szkoła		8358	
	Wądoły		9758	
	Wódopój		6124	

Ze realności, wskazane pod Nr. 48, stanowią wspólnotę użytkowania, przysługującego wszystkim powyższym kolonjom od Nr. 1 po 47 włącznie i że termin do pierwsiastkowej regulacji hipotek powyższych kolonji został wyznaczony na dzień 16 maja 1928 roku o godzinie 10 rano w kancelarji Wydziału hipotecznego, przy ulicy Polowej w domu Nr. 15.

W oznaczonym wyżej terminie osoby zainteresowane winny zgłosić swoje prawa do odpowiednich kolonji pod skutkami prekluzji.

12.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ustaw Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Braci Oksientowiczów, zamieszkałych we wsi Weska, gminy Siemiatycze, powiatu Bielskiego, w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Kamlonka we wsi Weska tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dykcja Robót Publicznych, Oddział Wodny - Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Weska, dn. 12 kwietnia 1928 r. o godzinie 8 rano.

Zaznacza się, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić.

13.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Mikołaja Bartoszewicza, zamieszkałego we wsi Waśki, gminy Kalinówka, powiatu Białostockiego w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na (potoku) Nerośl we wsi Waśki tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dykcja Robót Publicznych, Oddział Wodny — Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Waśki, dnia 2 kwietnia 1928 r. o godzinie 9. rano.

Przytem zaznacza się, że ci, którzy we wspomnia-

nym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić“.

14.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Wolfa Gordhelna, zamieszkałego we wsi Klekotowo, gminy Siemiatycze, powiatu Bielskiego w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Szysia we wsi Klekotowo tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dykcja Robót Publicznych Oddział Wodny — Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania przeciwko wzniesieniu i utrzymaniu urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Klekoty dnia 11 kwietnia 1928 r. o godzinie 5 po południu.

Przytem zaznacza się, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wynikającemu z wykonania danego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić“.

15.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ustaw Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Antoniego Buśki, zamieszkałego we wsi Szerszenie, gminy Radziwiłłówka, pow. Bielskiego w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Moszczonnej we wsi Szerszenie tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dykcja Robót Publicznych, Oddział Wodny - Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia

na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Szerszenie dnia 14 kwietnia 1928 r. o godzinie 8 rano.

Zaznacza się że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

16.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Józefa Szuma i Marii Jabłońskiej, zamieszkałych we wsi Turenka, gminy Siemiatycze, powiatu Bielskiego, w sprawie wykorzystania siły wodnej a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece (potoku) Kamionka we wsi Turenka tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny-Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godziny 9 do 15-ej, każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Turenka, dnia 12 kwietnia 1928 r. o godzinie 1 po południu.

Przytem zaznacza się, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu, z wykonania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić“.-

17.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ustaw Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Władysława Jurkiewicza, zamieszkałego we wsi Grabarka, gminy Radziwiłłówka, powiatu Bielskiego,

w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Moszczonnej we wsi Grabarka tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny — Pałac Branickich, prawe Skrzydło) od godziny 9 do 15 każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Grabarka, dnia 13 kwietnia 1928 r. o godzinie 8 rano.

Przytem zaznacza się, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić“.

18.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 937) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Apolonji Bućko, zamieszkałej we wsi Sikory, gminy Kalinówka, powiatu Białostockiego w sprawie wykorzystania siły wodnej a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Nereśl we wsi Sikory tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny-Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.-

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Sikory dnia 2 kwietnia 1928 r. o godzinie 2 po południu.

Przytem zaznacza się, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić“.-

19.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ustaw Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Berka Fuksa, zamieszkałego we wsi Oksiatycze, gminy Radziwiłłówka, powiatu Bielskiego, w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Moszczonnej we wsi Oksiatycze tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny - Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie w Oksiatyczach dnia 13 kwietnia 1928 r. o godzinie 12 w południe.

Zaznaczam, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić”.

20.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ustaw Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Jana Pury, zamieszkałego we wsi Homoty, gminy Radziwiłłówka, powiatu Bielskiego w sprawie wykorzystania siły wodnej, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Moszczonnej we wsi Homoty tejże gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny — Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Homoty dnia 13 kwietnia 1928 r. o godzinie 4 po południu.

Przytem zaznacza się, że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego

nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywanemu nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

21.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1923 roku (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Józefa Jaskowskiego, zamieszkałego we wsi Wójtowstwo, gminy Gonładz, powiatu Białostockiego, w sprawie wykorzystania siły wodnej a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Carna Struga we wsi Wójtowstwo.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny-Pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Wójtowstwo dnia 26 kwietnia 1928 r. o godzinie 8 rano.

Zaznacza się że ci, którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić”.

22.

Na zasadzie art. 195, oraz w myśl art. 196 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

„Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Lejba Zarenczańskiego, zamieszkałego we wsi Rawy, gminy Gonładz, powiatu Białostockiego, w sprawie wykorzystania siły wodnej a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Czarna Struga we wsi Rawy.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych, Oddział Wodny-pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urzą-

dzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie we wsi Rawy, dnia 26 kwietnia 1928 r. o godz. 3 po południu.

Zaznacza się, że ci którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu, wynikającemu z wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub też gospodarczo usprawiedliwić.-

23.

Okręgowy Urząd Ziemiański w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiańska w Grodnie na posiedzeniu swym w dniu 15 czerwca 1927 r. postanowiła:

- 1) Wniosek gospodarzy wsi „Zieńczyki“, gminy Roskiej, powiatu Wołkowyskiego, z dnia 4 marca 1927 r. w sprawie scalenia ich gruntów, zatwierdzić.
- 2) Ustalić obszar scalenia o ogólnej przestrzeni około czterdziestu jednego hektara (41 ha), składający się z gruntów ukazowych wsi „Zieńczyki“ około 34 ha i nabytych przez poszczególnych mieszkańców tejże wsi około 7 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 22 listopada 1927 r.

24.

W myśl obowiązujących przepisów o spławie drzewa luzem Zarząd niniejszym podaje do wiadomości przemysłowców lesnych i innych zainteresowanych osób, które zamierzają w okresie nawigacji 1928 r. spławiać materiały drzewne rzekami Zelwianką i Kotrą że:

I) Osoby posiadające materiały drzewne do spławienia wyżej wymienionymi rzekami winny nadesłać do Zarządu Dróg Wodnych w Grodnie w terminie do dnia 5-go marca b. r. pisemne zgłoszenia o zamierzonym spławie z podaniem następujących danych: a) Imię i nazwisko właściciela względnie ścisłą nazwę F-my z adresem, b) Rodzaj, gatunek, ilość w metrach sześciennych i miejsce znajdowania się materiałów drzewnych, c) bindugę nadawczą t. j. nazwę miejscowości, gdzie zamierza się wrzucić drzewo do rzeki i d) bindugę wyładowniczą przyczem o każdej zaszłej zmianie właściciela zgłoszonych materiałów należy powiadamiać Zarząd.

II) Dnia 14 marca b. r. o godz. 10-tej w Biurze Zarządu Dróg Wodnych w Grodnie, zaułek Młynarski Nr. 20 (telef. Nr. 63), odbędzie się konferencja w spra-

wie ustalenia porządku spławu na rzece Zelwiance, a dnia 15 marca b. r. o godz. 10 odbędzie się konferencja w tejże sprawie dla rzeki Kotry. Wobec powyższego Zarząd wzywa F-my i osoby zainteresowane do stawienia się (po uprzednim złożeniu zgłoszeń omawianych w punkcie I-szym) w oznaczonych terminach osobiście lub przez swoich upoważnionych odpowiednimi dokumentami (autentyczność podpisów upoważnień winna być stwierdzona urzędowo).

Na konferencji zostanie ustalona kolejność dokonywania spławu oraz ogólny porządek nawigacji na 1928 r.

W wypadku niezłożenia w terminie pisemnego zgłoszenia o zamierzonym spławie zainteresowany traci prawo do kolejności spławu i będzie miał prawo spławiać tylko w terminach każdorazowo wyznaczonych przez Zarząd i tylko za osobnym zezwoleniem i po zakończeniu spławów zgłoszonych.

25.

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (D. U. Nr. 98 poz. 859) P. Minister Spraw Wojskowych zarządził zorganizowanie rejonowych inspektoratów koni.

Zadania inspektoratów koni są następujące:

- 1) dokonywanie przeglądów koni i wozów, podczas których będą wydawane „dowody tożsamości koni“.
- 2) sprawdzanie prawidłowości ewidencji koni prowadzonej przez urzędy gminne i magistraty.-
- 3) współpraca z organizacjami samorządowymi, społeczno-gospodarczymi i sportowymi nad podniesieniem stanu hodowli koni.
- 4) badania w sprawie określenia najodpowiedniejszego typu konia i niezbędnej ilości ogierów państwowych.
- 5) współpraca z komisjami remontowymi w zakresie zakupu koni dla wojska.-

Na terenie Województwa Białostockiego będą urzędowali inspektorzy koni w następujących miastach:

- 1) w Białymstoku dla pow. Białostockiego, Sokólskiego, Szczuczyńskiego i Wysoko-Mazowieckiego.-
- 2) w Grodnie dla pow. Augustowskiego, Grodzińskiego i Suwalskiego.
- 3) w Wołkowysku dla pow. Lidzkiego i Wołkowyskiego.
- 4) w Ostrołęce dla pow. Kolneńskiego, Łomżyńskiego, Ostrołęckiego i Ostrowskiego.-

Pow. Bielski został przydzielony do rejonu inspektora koni w Białej Podlaskiej.-

Na zasadzie § 35 Rozporz. wykonawczego M. S. Wojsk z dnia 11. V. 1922 roku (Dz. Ust. Nr. 36 poz. 310) i po
ne na zwierzęta

L. p.	L. p. karty ewidencyjnej	Miejsce wystawienia karty ewidencyjnej	Data wystawienia karty ewidencyjnej	Nazwisko i imię właściciela	Właściwe miejsce zamieszkania
1	34660	Sokółka	2.VI.24 r.	Borys Antoni	m. Sokółka
2	141644	Suchowola	26.VI.24 r.	Halicki Jan	Pięclowółki, gm. Suchowola
3	35524	Sidra	12.VI.24 r.	Wilczyński Andrzej	Blerwich, gm. Sidra
4	95888	"	16.VI.24 r.	Grecki Jan	Sniczany, gm. Sidra
5	6930	Gródek	22.VII.24 r.	Tartak Waliły	st. Waliły
6	95822	Sidra	14.VI.24 r.	Harasim Józef	os. Sidra
7	95482	"	12.VI.24 r.	Mońko Józef	m. Sokółka
8	104/692	Kuźnica	28.VI.24 r.	Jurgiel Jerzy	Wyżgi, gmtny Kuźnica
9	141330	Sidra	13.VI.24 r.	Klejbun Jan	Mościska, gm. Sidra
10	141054	Sokółka	2.VI.24 r.	Rodzalski Wincenty	Poniatowicze, gm. Sokółka
11	95832	Sidra	14.VI.24 r.	Jurosz Stefan	os. Sidra
12	95845	"	14.VI.24 r.	Lewin Sról	"
13	95692	"	13.VI.24 r.	Linnisz Marja	Mościcha, gm. Sidra
14	26180	"	16.VI.24 r.	Raczkowski Adolf	Wólka, gm. Sidra
15	94651	Sokółka	2.VI.24 r.	Tołoczko Józef	Poniatowicze, gm. Sokółka
16	28586	Sokolany	18.VI.24 r.	Kawejsza Paweł	Nowowola, gm. Sokolany
17	96921	Dąbrowa	7.VI.24 r.	Sawastynowicz Piotr	Krugło, gm. Dąbrowa
18	28739	Suchowola	25.VI.24 r.	Kalinowski Stanisław	Kisielewszczyzna, gm. Suchowola
19	103589	Zalesie	20.VI.24 r.	Matoszko Władysław	Staworowo, gm. Zalesie
20	26257	Sokolany	20.VI.24 r.	Lewkowicz Kazimierz	Nowowola, gm. Sokolany
21	285755	Sidra	12.VI.24 r.	Tomaszczyk Jakób	Jałówka, gm. Sidra
22	95917	"	16.VI.24 r.	Czereplca Józef	Homlanka, gm. Sidra
23	322376	Szudziałowo	7.VII.24 r.	Nalewajko Marcin	Borki, gm. Szudziałowo
24	322598	"	8.VII.24 r.	Romanowicz Michał	Łazosisko, gm. "
25	25914	Sokółka	2.VI.24 r.	Pucłowski Antoni	Pucłki, gm. Sokółka
26	103727	Kuźnica	21.VI.24 r.	Białawski Antoni	Czoplele, gm. Kuźnica
27	285630	Sokółka	4.VI.24 r.	Wojdałowicz Antoni	Igryły, gm. Sokółka
28	142605	Szudziałowo	9.VII.24 r.	Białoboki Szymon	N-Ostrów, gm. Szudziałowo
29	141712	Suchowola	27.VI.24 r.	Zdanowicz Adolf	Zakle, gm. Suchowola
30	285839	Sokółka	20.XI.24 r.	Kuklik Wiktor	Trzcianka, gm. Sokółka

porozumieniu z D. O. K. III. Grodno unieważnia się wymienione niżej, a utracone przez właścicieli karty ewidencyjopociągowe.

Opis zwierzęcia					Kwalifikacja konia	Typ	Kategoria	U w a g i
Rodzaj	Płeć	Wiek	Wzrost	Maść i odmiany				
koń	klacz	18	143	kaszt. gwiazd. chrupna	czasowo niezdatny	tabor	B.	
"	"	8	142	gniada b. o.	" "	juczny	—	
"	wałach	11	146	kasztan	zdatny	tabor	A.	
"	klacz	10	146	gniady-siwir.	"	"	A.	
"	"	17	160	br. kasztan	nie zdatny	—	—	
"	"	17	151	gniady	zdatny	tabor	A.	
"	wałach	5	135	c. szpak	czas. niezdatny	"	B.	
"	"	7	144	szpak gwiazd.	zdatny	"	B.	
"	klacz	13	136	siwa w grzywce	"	juczny	—	
"	"	10	132	siwa	czasowo niezdatny	"	—	
"	"	8	142	kara b. o.	zdatny	tabor	B.	
"	wałach	15	145	siwy	"	"	A.	
"	"	7	156	kasztan	"	"	A.	
"	ogier	5	169	deresz	"	art.	C.	
"	wałach	18	138	kasztan-siwizna	"	tabor	B.	
"	"	9	145	bułan 4 skarpetki	niezdatny	—	—	
"	klacz	8	145	gniady	czasowo niezdatny	tabor	A.	
"	"	8	136	kasztan gwiazd. okrągła	zdatny	art.	C.	
"	"	8	149	gniady	"	tabor	A.	
"	"	12	155	deresz	"	art.	C.	
"	wałach	17	153	"	niezdatny	—	—	
"	klacz	14	152	gniady	zdatny	tabor	A.	
"	"	17	150	"	"	"	A.	
"	wałach	10	156	kasztan	czasowo niezdatny	"	A.	
"	ogier	4	163	gniady	zdatny	art.	C.	
"	klacz	17	132	"	"	tabor	B.	
"	"	12	147	kasztan	niezdatny	—	—	
"	wałach	10	141	gniady	zdatny	juczny	—	
"	"	4	145	"	"	"	—	
"	klacz	18	157	kara b. o.	niezdatny	—	—	

27.

Na terenie wsi Karpowicę, gm. Dollstowo, pow. Białostockiego, zorganizowano Kółko Myśliwskie, oparte na statucie kółek myśliwskich. Założyciele kółka: Józef Żukowski, Aleksander Łukowski i Bronisław Namojlik; teren działalności kółka: gmina Dollstowo.

28.

Na mocy przepisów prawnych, zawartych w art. 1107 tomu XI zboru praw rosyjskich zatwierdza się Wilhelma-Ernesta Stelera na stanowisku Starszego Zboru Ewangelików—Baptystów w Białymstoku.

36.

Urzędy pocztowe i agencje.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w Hołyncy k. Grodna, pow. Augustów, Łukowej k. Biłgoraja, pow. Biłgoraj, Odroważu, pow. Końskie, Dęblinie (dw. kol.), pow. Puławy, Lubani, pow. Rawa Mazowiecka, Dęblinie twierdza, pow. Puławy, Podwysokiem, pow. Brzeżany, Wybranówce, pow. Bóbrka, Wołowlu, pow. Drohiczyn, Broku, pow. Ostrów, Narwi, pow. Bielsk, Stanisławowie k. Warszawy, pow. Mińsk Mazowiecki, Zdunach k. Łowicza, pow. Łowicz, Klembowie, pow. Radzymin, Ciałoniu, pow. Sępca, Okrezi, pow. Łuków, Gowarczowie, pow. Końskie, Bobrownikach n. Wisłą, pow. Lipno, Brzezianach k. Kalisza, pow. Kalisz, Gałotczyźnie, pow. Ciecchanów, Potoku Wielkim, pow. Janów lub. Bojanowie, k. Niska, pow. Nisko, Iwaniezach, pow. Włodzimierz, Borkowicach, pow. Końskie, Łanczyńcu, pow. Nadwórna, Rudnikach k. Śniatyna, pow. Śniatyn, Piśtyniu, pow. Kosów, Rożnowie k. Zabłotawa, pow. Śniatyn, Marjamolu k. Halicza, pow. Stanisławów i w Mikołajowie k. Gajow, pow. Bóbrka.

37.

Rejestracja Stowarzyszeń.

Urząd Wojewódzki zatwierdził statuty następujących stowarzyszeń (organizacji):

- 1) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Andrzejewie reskr. z dn. 14. I. 1928 r. poz. 670.
- 2) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Wąsewie reskr. z dn. 14. I. 1928 r. poz. 671.
- 3) Tow. Okręg. Rolniczego w Suwałkach reskr. z dn. 21 I. 1928 r. poz. 672.
- 4) Kółka Roln. w Łaskach, pow. Ostrowskiego reskr. z dn. 1. II. 1928 r. poz. 673.
- 5) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Maciejowiczach reskr. z dn. 25. I. 1928 r. poz. 674.
- 6) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Adamowiczach, pow. Augustowskiego reskr. z dn. 31. I. 1928 r. poz. 675.
- 7) Kółka roln. „Nadzieja” w Kolnicy reskr. z dn. 13. II. 1928 r. poz. 677.
- 8) Towarz. Miłośników Sztuki w Białymstoku reskr. z dn. 30. I. 1928 r. poz. 678.
- 9) Kółka Rolniczego w Turzymle reskr. z dn. 6. II. 1928 r. poz. 679.

10) Kółka Rolniczego w Laskowcu Starym, gm. Długoborz, pow. Łomżyńskiego reskr. z dn. 8. II. 1928 r. poz. 680.

11) Stow. dobroczynnego „Gemilus Chesed” w Rajgrodzie reskr. z dn. 13. II. 1928 r. poz. 685.

12) Stowarz. dobrocz. „Gemilus Chesed” w Szczuczynie reskr. z dn. 13. II. 1928 r. poz. 686.

13) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Samarowiczach, pow. Wołkowyskiego reskr. z dn. 15. II. 1928 r. poz. 687.

14) Stow. dobrocz. „Gemilus Chesed” w Białowieży reskr. z dn. 15. II. 1928 r. poz. 688.

15) Kółka rol. „Rozwój” w Rostkowie—Chmielewie, pow. Kolneńskiego reskr. z dn. 25. II. 1928 r. poz. 690.

16) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar w Czarnej Wsi, pow. Białostockiego, reskr. z dn. 29 II 1928 r. poz. 691.

17) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Zaciszu, pow. Białostockiego, reskr. z dn. 29. II. 1928 r. poz. 692.

18) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Dollstowie, pow. Białostockiego, reskr. z dn. 29. II. 1928 r. poz. 693.

19) Kółka Rolniczego w Samolanach, pow. Suwałskiego, reskr. z dn. 29. II. 1928 r. poz. 694.

20) Kółka roln. „Zgoda” w Budnie, gm. Janów, pow. Sokólskiego; reskr. z dn. 6. III. 1928 r. poz. 697 r.

21) Stowarz. Ochotn. Straży Pożar. w Bargłowie, pow. Augustowskiego, reskr. z dn. 6. III. 1928 r. poz. 696.

22) Kółka rol. „Społem” we wsi Woznawies, pow. Szczuczynskiego, reskr. z dn. 6. III. 1928 r. poz. 697.

23) Stowarz. „Chewroch Kadyszoh,” (Święte towarzystwo) w Sokółce reskr. z dn. 6. III. 1928 r. poz. 698.

38.

Zagubienie dokumentów.

Zgłosili zagubienie następujących dokumentów:

1) Mowsza Nieszwicki, zam. w maj. Choroszewicze, gm. Podorosk, pow. Wołkowyskiego—dowodu osob. Nr. 5334 serja 43750, wydanego przez Starostwo Wołkowyskie, dn. 27. IV. 1922 r. (III ogł.).

2) Stefanja Halwejtysówna, naucz. w Sejnach—legitymacji urzęd. wydanej przez Kurator. Okr. Szkol. Białostockiego. (III ogł.)

3) Cecylja Przybyszewska, naucz. w Rutkach—Kosakach, pow. Łomżyńskiego—legitymacji urzęd. (III ogł.).

4) Miron Dziebała, zam. w Wołkowysku Centr.—terminowego dowodu osob. Nr. 17964 s. 555383, wydanego przez Starostwo Wołkowyskie, dnia 17. V. 1926 r. (III ogł.).

5) Łukasz Zarecki, zam. we wsi Herbacze, gm. Swisłocz, pow. Wołkowyskiego—dowodu osob. Nr. 2083 ser. 11211, wydanego przez Starostwo Wołkowyskie dnia 21. II. 1922 r. (III ogł.).

6) Władysław Borowski, s. Jana, zam. w Białymstoku, ul. Knyszyńska 17—dowodu osob. wydanego przez Starostwo Białostockie, (II ogł.).

7) Walerja Kochankówna, naucz. w Kościewiczach,

pow. Wołkowysk—legitymacji urzęd. wydanej przez Kurator. Okr. Szkol. Białostockiego. (I ogł.)

8) Hersz Strykowski, zam. w Białymstoku, ul. Białostocka 11—paszportu zagranicznego, wydanego przez Starostwo Bielskie. (I ogł.)

9) Antoni Romaszko, star. przod. P. P. w Białymstoku, ul. Mickiewicza Nr. 19—legitymacji służb. wydanej przez Wojew. Komendę L: 41 z dn. 1. I. 1925 r.

10) Jan Kozłowski, zam. w maj. Mikiczy, gm. Doliłstowo, pow. Białostockiego—dowodu osob. wydanego przez Starostwo Białostockie.

39.

Ruch służbowy

za czas od 1 do 29 lutego 1928 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował emerytowanego lekarza-pułkownika Dr. Zygmunta Brodowicza do odwołania urzędnikiem I kat. w V stopniu służbowym i powierzył mu pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Zdrowia, dekretem z dnia 4 lutego 1928 r.

Minister Robót Publicznych

mianował kontr. prac. VI st. sł. p. o. Kierownika Oddziału architektoniczno-budowlanego inż. Franciszka Kummanta urzędnikiem I kategorii w VI st. sł., z zastrzeżeniem art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, dekretem z dnia 23 lutego 1928 r.

mianował kontr. prac. VI st. sł. i Kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego w Białymstoku inż. Henryka Kunkela, urzędnikiem I kategorii w VI st. sł., z zastrzeżeniem art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, dekretem z dnia 23 lutego 1928 r.

mianował kontr. pracownika i Kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego w Sokółce inż. Stefana Litwiniszyna, urzędnikiem I kategorii w VI st. sł. z zastrzeżeniem art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, dekretem z dnia 23 lutego 1928 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

mianował prow. urz. VI st. sł. i Kierownika Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Białymstoku Henryka Piłgowskiego, urzędnikiem I kategorii w VI st. sł., z zastrzeżeniem art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, dekretem z dnia 27 lutego 1928 r.

Wojewoda Białostocki

przeniósł ze względów służbowych technika-sekretarza w VIII st. sł. Powiatowego Zarządu Drogowego w Sokółce Wacława Majcherskiego, do Powiatowego Zarządu Drogowego w Ostrołęce, dekretem z dnia 15 lutego 1928 r.

zwolnił ze służby na podstawie art. 61 ustawy o państwowej służbie cywilnej, prow. technika-sekretarza w IX st. sł. Powiatowego Zarządu Drogowego w Ostrołęce Aleksandra Adamowicza, dekretem z dnia 15 lutego 1928 r.